Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26216
Copyright: Admont, Benediktinerstift

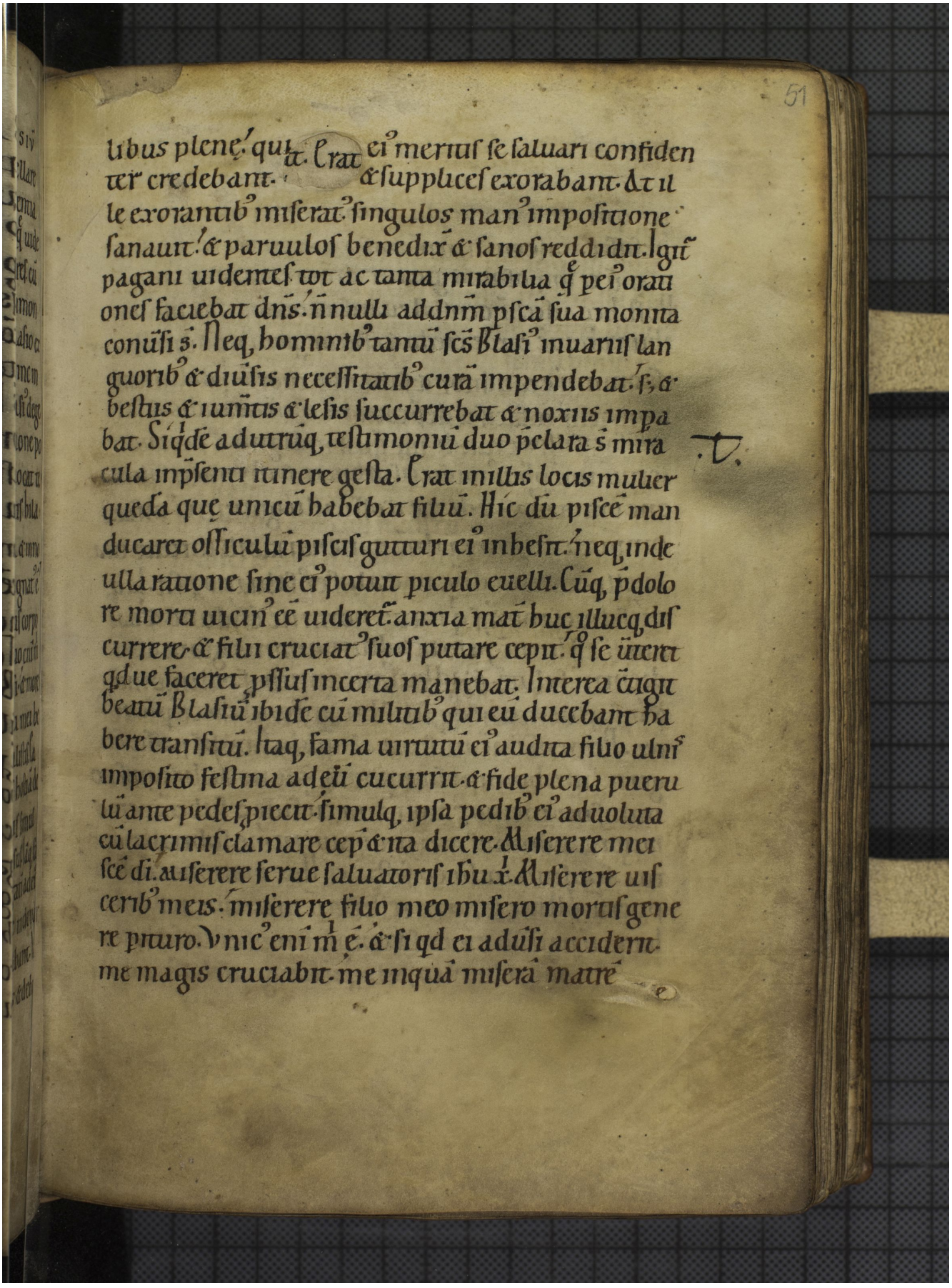

libus plene. qui. Erat ei⁹ meritis se saluari confiden
ter credebant. & supplices exorabant. At il
le exorantib⁹ miserat⁹ singulos man⁹ impositione
sanauit. & paruulos benedix̄ & sanos reddidit. Igit̄
pagani uidentes tot ac tanta mirabilia q̄ pei⁹ orati
ones faciebat dn̄s. n̄ nulli ad dn̄m pscā sua monita
conūsi s̄. Neq; hominib⁹ tantū scs̄ Blasi⁹ in uariis lan
guorib⁹ & diūsis necessitatib⁹ curā impendebat. s̄; &
bestiis & iumētis & lesis succurrebat & noxiis impa
bat. Siq̄dē ad utrūq; testimoniū duo p̄clara s̄ mira
cula in p̄senti itinere gesta. Erat in illis locis mulier
queda que unicū habebat filiū. Hic dū piscē man
ducaret ossiculū piscis gutturi ei⁹ inhesit. neq; inde
ulla ratione sine ei⁹ potuit piculo euelli. Cūq; p̄ dolo
re morti uicin⁹ eē uideret̄. anxia mat̄ huc illucq; dis
currere. & filii cruciat⁹ suos putare cepit. q̄ se ūteret
q̄d ue faceret p̄ssus incerta manebat. Interea c̄tigit
beatū Blasiū ibidē cū militib⁹ qui eū ducebant ha
bere transitū. Itaq; fama uirtutū ei⁹ audita filio ulnis
imposito festina ad eū cucurrit. & fide plena pueru
lū ante pedes p̄iecit. simulq; ipsa pedib⁹ ei⁹ aduoluta
cū lacrimis clamare cep̄ & ita dicere. Miserere mei
scē di. miserere serue saluatoris ihū xi. Miserere uis
cerib⁹ meis. miserere filio meo misero mortis gene
re p̄ituro. Unic⁹ enī mi ē. & si q̄d ei adūsi acciderit.
me magis cruciabit. me inquā miserā matrē